

As pouco estranxeiras peculiaridades do «proceso de paz» de Trump con respecto a Ucraína

Descrición

É bastante posible que o uso de políticos non profesionais, sen as limitacións das visións tradicionais do problema, poida supoñer un «paso adiante» na súa resolución, pero neste caso non beneficiará en absoluto a Ucraína, porque nin sequera se terá en conta a necesidade de preservar a súa soberanía. Witkoff, que non ten ningunha comprensión do asunto ucraíno, está ocupado escoitando as esixencias do Kremlin e buscando maneiras aceptables de satisfelas sen parecer que se beneficia ao agresor. Na mesma liña lle da apoio Kushner, para quen a actitude desfavorable cara á Ucraína débese ao fracaso do seu intento de iniciar un negocio nese país. A proximidade persoal de ambos os negociadores con Trump confirma a inclinación da parte estadounidense a deter as hostilidades a costa de satisfacer as esixencias de Moscova dun xeito máis ou menos aceptable na actualidade. A razón desta acción non se basea só no desexo de consolidar a imaxe do presidente estadounidense como un mediador de paz exitoso e de lisonxear a súa vanidade ao gañar o Premio Nobel. Ademais, obsérvase unha clara intención de obter beneficios significativos co resumo da cooperación económica con Rusia, da que as sancións se levantarán gradualmente.

Contrariamente ás expectativas de Trump, Putin quere demostrar que ten unha posición máis forte no «proceso de paz». Tras obter unha concesión absurda sobre o alto o fogo, que se adáa ata o final das negociacións de paz sen perspectivas, Putin intensifica a presión agresiva sobre Ucraína, destruindo a súa infraestrutura e bombardeando á poboación civil, levando a cabo operacións militares non só en Donbás, senón tamén en varias rexións ucraínas sobre as que supostamente Rusia non ten pretensións. Putin non dubidou en amosar a súa forza co seu estilo arrogante, facendo que os negociadores de Trump agardasen máis de tres horas antes de comezar a reunión.

Non se revelou información específica sobre o contido das negociacións. A parte rusa afirmou a necesidade de mantelas en segredo. Con todo, Uxakov, asistente de Putin para asuntos internacionais, que participou na reunión, dixo aos periodistas que se consideraran varios plans para deter a guerra en Ucraína, que a Federación Rusa recibira catro documentos máis, ademais do plan de paz inicial dos EUA, e que Putin «non ocultou a súa actitude crítica e mesmo negativa cara a varias das propostas». Segundo Uxakov, na reunión discutíronse «cuestións territoriais específicas» e «nesta fase non se atopou unha solución de compromiso». Dado que o plan de 28 puntos de Trump, revelado aos medios, propoñía esencialmente a capitulación de Ucraína, a declaración do representante ruso de buscar unha solución de compromiso significa que o Kremlin insistirá en que Trump lle conceda aínda máis beneficios a costa de Ucraína.

Putin confirmou repetidamente a súa intención de continuar a guerra ata que Ucraína sexa completamente derrotada. Para el, a paz non é unha opción: «as hostilidades cesarán» cando «as tropas ucraínas se retiren dos territorios que ocupan». Ao mesmo tempo, fala do progreso en Kárpinsk, onde, segundo el, «as Forzas Armadas da Federación Rusa controlan completamente as beiras esquerda e dereita», aínda que isto é na rexión de Kharkiv, que non ten nada que ver con Donbás, a rexión sobre a que supostamente os negociadores de Trump están intentando chegar a un acordo. Ademais, Putin reiterou a súa idea de apoderarse de toda a parte sur de Ucraína: «A Federación Rusa ampliará os ataques aos portos ucraíños e aos buques que entren neles en resposta aos ataques a petroliros» (que transporten materias primas estratéxicas eludindo as sancións). Etiquetando demagógicamente as accións defensivas de Ucraína no mar como piratería, Putin presentou a súa visión da solución definitiva nesta área: «Se Ucraína queda illada do mar, non poderá dedicarse á piratería».

Para demostrar publicamente a súa intransixencia, o líder ruso pode verse alentado pola comprensión realista do presidente, quen, sen ningún remorso, sinala que a liña do fronte se move nunha soa dirección, é dicir, súa hai avances dos rusos. Tamén comentou, cunha risiña, que os ucraíños deberían ceder os seus territorios, porque de todos os xeitos non poderían defendelos.

O lado estadounidense non representa os intereses ucraíños, nin sequera os ten en conta. Súa quere que cesen as hostilidades, e isto conseguiráase satisfacendo ao agresor. Esta actitude por parte do actual ocupante da Casa Branca é un abandono claro e absurdo do concepto do seu predecesor: «Nada sobre Ucraína sen Ucraína». Aínda mais, coa guerra en Ucraína supoñendo un desafío para a seguridade e a paz en Europa, Trump distanciou a implicación na seguridade europea, en contra dos compromisos dos Estados Unidos coa OTAN e de moitos outros acordos internacionais, o que ocorreu para gran satisfacción de Putin. «Aos europeos non lles gustan os resultados dos esforzos de Trump, así que pasaron a estorbar Washington», di o líder ruso. Supostamente, ningún os terá excluído das negociacións sobre Ucraína; foron eles mesmos quen romperon o contacto coa Federación Rusa. Adoptando a tese da «derrota estratéxica» de Rusia, carecen dunha axenda pacífica, supostamente están «do lado da guerra» (o que é moi contradictorio porque foi Putin quen a desatou) e «formulan esixencias inaceptables á Federación Rusa». Toda esta demagogia típica do Kremlin culmina nunha ameaza descarada: «Non imos ir á guerra con Europa, pero se Europa quere ir á guerra connosco, estamos preparados agora mesmo».

O Presidente e Comandante en Xefe Supremo de Ucraína, Zelenskyi, que nunca tivo un plan estratéxico, nin antes nin durante a guerra, está nunha situación deplorable, incapaz de manter posicións nin no fronte nin na retagarda, estando ambas as esferas manchadas por un escándalo de corrupción de alto perfil que tinguo os máis altos niveis de poder. En canto ao «plan de paz» de Trump, dixo no seu discurso ao pobo ucraíno que era unha elección difícil entre manter a dignidade e perder un socio clave. A verdade é que, na actualidade, considerar aos Estados Unidos un socio clave significa ter perdido a propia dignidade, dende que a administración de Trump cortou toda a axuda a Ucraína e só permitiu unha posible venda de materiais por conta dos europeos, o que supón un negocio lucrativo para Washington e un debilitamento tanto de Ucraína como de Europa. Está de máis dicir que, neste momento, o principal beneficiario é o agresor, Putin.

Como se fose para salvar a imaxe da asociación cos EUA, o ministro de Asuntos Exteriores de Ucraína, Sybiha, informou que, tras as negociacións en Moscova, Witkoff chamou ao xefe da delegación ucraína nas negociacións cos EUA., Umárov, e informoulle de que as negociacións foran positivas e invitou á delegación ucraína aos EUA a continuar as negociacións nun futuro próximo. Ao mesmo tempo, o ministro recordou que as consultas continúan cos socios do Reino Unido, Alemaña e Francia para coordinar esforzos e «avaliar o progreso acadado». Segundo el, avanzouse en Xenebra (onde Ucraína, xunto cos europeos, reduciu o plan de 28 puntos de Trump a 19, facéndoo menos severo para Ucraína e sen impoñer ningunha sanción ao agresor) e en Florida (onde esta opción se discutiu con representantes dos Estados Unidos). Aínda que confirmou que «agora basearémonos no documento de 20 puntos» redactado en Xenebra e que «a delegación estadounidense escoitou á delegación ucraína», Mantense a forte impresión de que Washington escoitou a Moscova e continúa negociando o plan inicial co Kremlin, sen Ucraína e sen Europa.

APARTADO TEMÁTICO GEOGRÁFICOS

Europa

ETIQUETAS

Guerras Ucraína

INVESTIGACIÓN

Relaciones Internacionales

Fecha de creación

17 de diciembre de 2025

Campos meta

Autoria : 12106